

NIVELL C1 VALENCIÀ / NIVEL C1 VALENCIANO
COMPRESIÓ ORAL/COMPRESIÓN ORAL

GUIÓ/ GUION

	VALENCIÀ NIVELL C1
PISTA	
1.	<p>Prova per a la destresa de Comprensió Oral, nivell C1 de valencià, curs 2015-2016, Comunitat Valenciana.</p> <p>A continuació, escoltareu les instruccions de les 3 tasques per a la correcta realització d'aquesta prova.</p> <p>Introduïrem cada part de la prova i tindreu temps per a mirar les preguntes.</p> <p>Al principi de cada audició, sentireu aquest so: (BEEP)</p> <p>Mentre escolteu, podeu prendre notes o escriure les respostes en el lloc indicat en la prova.</p> <p>En acabar cada exercici, tindreu temps per a repassar les respostes o passar-les en net.</p> <p>Per a cada exercici, llegiu molt bé les instruccions per saber com heu de contestar.</p> <p>Si teniu cap dubte, pregunteu ara, perquè no podeu parlar durant la prova.</p> <p>(30'') (ÉS L'ÚNIC MOMENT EN QUÈ ES POT PARAR EL CD)</p>
2.	<p>Mireu el primer exercici.</p> <p>A continuació, escoltareu dues vegades un fragment d'un programa de ràdio sobre els inicis de la ràdio en valencià. En acabar, disposareu d'un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut i mig per a llegir les preguntes.</p> <p>(+1'30'' silenci BEEP)</p>

Primera audició del primer exercici.

LOCUTORA: Si furguem en els orígens del valencià en les ones de la ràdio, comprovarem que ha ocupat comparativament poc espai.

LOCUTOR: Des del 1913 quan s'instal·la la primera estació radiotelegràfica a Paterna fins als anys 30 no se sent cap paraula, d'una manera regular, en valencià.

TESTIMONI 1: Teníem la ràdio posada, jo devia tindre 5 o 6 anyets, o 7 o 8, no ho sé. I, de moment, va sonar, si no m'equivoque, va ser el "Al vent" i es va parar la paqueteria, es va parar.

LOCUTORA: És la veu del músic veterà Miquel Gil en el documental *València necessita una cançó*. Escoltar una cançó en valencià per la ràdio en els anys 60 semblava un miracle. Un miracle que va ser possible gràcies a alguns noms pioners que hem d'escriure en majúscula. El primer d'ells és Josep Lluís Bausset.

LOCUTOR: La meua pretensió era fer un programa agradable, atractiu i digne des del punt de vista del llenguatge. En aquella època, un programa de ràdio o la celebració de qualsevol festa era de les poquetes oportunitats de parlar i escriure públicament en valencià. Jo volia que l'èxit d'allò continuara endavant, però, al mateix temps, entenia que tard o d'hora el Ponç de torn ordenara clausurar aquelles emissions.

LOCUTORA: Qui narra estos pensaments en la veu de Pau és Josep Lluís Bausset en el llibre-entrevista que li va fer Santi Vallés. A cavall entre la ciència, la política, la cultura i el món de la pilota, este homenot, fill adoptiu de l'Alcúdia, és també un dels primers referents de la ràdio en valencià feta ací, a casa nostra.

LOCUTOR: L'home subterrani, com el definiria Joan Fuster, va ser un dels artífex de l'anomenada Segona Renaixença Valenciana durant els anys de la República. I l'arribada de la fosca nit del franquisme no els resignà, com apunta el seu biògraf Santi Vallés.

TESTIMONI 2: Bausset va ser en plena postguerra un dels principals actius de la ràdio en valencià en la mesura que va decidir... va decidir posar com a condició utilitzar la llengua per a fer un programa d'agricultura en una emissora de Falange. Crec que una mostra així era completament, eh... completament insòlita en ple franquisme. La voluntat d'incorporar la llengua de manera normal a un dels mitjans que en aquella època eren d'un impacte mediàtic ehhhh?... importantíssim.

LOCUTOR: Ben prompte començaren a arribar a la seu de l'emissora de Falange, a Guadassuar, cartes que venien dels pobles del voltant.

LOCUTORA: Fins que l'ona començà a estendre's i les missives ja hi arribaven d'altres ciutats.

LOCUTOR: Com Castelló o Alacant o, fins i tot, de l'illa de Mallorca.

LOCUTORA: L'experiència de la ràdio en valencià havia sigut possible...

LOCUTOR: ... fins que Josep Lluís Bausset es va topar amb la crua realitat.

	<p>TESTIMONI 2: Clar, l'experiència funcionà fins que un bon dia el mateix director de la ràdio, que li havia fet l'ofertament, el cridà per mostrar-li la missiva, una missiva que, efectivament, no era gens agradable, ... al cap d'un any de fer el programa, del governador civil d'aleshores.</p> <p>LOCUTOR: Malgrat tot, aquella iniciativa de ràdio fou més que un programa d'agricultura. Més que la paradoxa d'un ús del valencià en una ràdio de Falange, així ho apunta Santi Vallés.</p> <p>TESTIMONI 2: Això fou una experiència molt engrescadora perquè permetia vincular terra i llengua. Ràdio, terra i llengua, tot en una mateixa... tot en una mateixa entrega. No?</p> <p>LOCUTORA: El segon nom de la ràdio en valencià, que destaquem és el de sociolingüista Vicent Pitarch. El 1969 apareix un programa que portava per nom el títol de l'assaig de Joan Fuster...</p> <p>LOCUTOR: ... <i>Nosaltres els valencians</i>: un espai que va marcar una fita en la introducció del valencià en la ràdio. S'emetia en ràdio popular de Vila-real.</p> <p>LOCUTORA: En aquell moment, Pitarch feia el servei militar i, en el seu temps lliure, organitzava cursos de valencià...</p> <p>LOCUTOR: ... una autèntica heroïcitats per a l'època.</p> <p>LOCUTORA: Ell mateix explica com, a partir d'aquells cursets, es va gestar eixe pioner programa divulgatiu de la llengua.</p> <p>TESTIMONI 3: Aquella emissora depenia del bisbe. Això vol dir que el Bisbat tenia pel Concordat,... tenia... ehhhhh unes certes prerrogatives. No tant com a Montserrat, que allà passaven tantes coses però que no era el mateix. Aquesta emissora no era una emissora del Movimiento, vaja, això és l'important, malgrat tot. Tot i els programes aquells, prèviament havien de passar-los a màquina i picar-los i passaven per la censura, tret de les..., de les entrevistes, que intentàvem fer-ne moltes perquè clar, jo no podia escriure tant i tant i tant. Allò menjà molt un programa de ràdio, però funcionava la cosa així. Així i tot, jo recorde perfectament períodes de decepció que aleshores es tancava tot, clar, durant dos mesos, tres mesos. Això per descomptat.</p> <p>LOCUTORA: En aquells anys, a les acaballes del franquisme, Ràdio Popular, que després passaria a denominar-se Cope, pertanyia a la xarxa d'emissores parroquials molt properes al poble. I va permetre que s'emeteren en la nostra llengua, amb totes les perversions de la censura franquista.</p> <p>http://www.ivoox.com/mural-15-elogi-radio-audios-mp3_rf_8734372_1.html (fragment)</p> <p>(45'' de silenci)</p> <p>Escolteu novament.</p> <p>(BEEP)</p>
3.	<p>Segona audició del primer exercici.</p> <p>Ara teniu un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p>

	(+1' de silenci)
4.	<p>Mireu el segon exercici. A continuació, escoltareu dues vegades uns fragments d'una entrevista de ràdio. En acabar, disposareu d'un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut i mig per a llegir les preguntes.</p> <p>(+1'30'' silenci BEEP)</p> <p>Primera audició del segon exercici.</p> <p>EXEMPLE:</p> <p>I com no? Apareixen novetats que tenen a veure amb el terror. Avui, vull presentar-vos un nou llibre basat en, segurament, el mite de terror més recurrent de la història. El seu títol: <i>Dràcula, la novel·la i la llegenda</i> de Clive Leatherdale Massets, basat en la novel·la de Bram Stoker <i>El mite i altres aspectes de l'època</i>. Ens en parla David Estrada, escriptor, professor i antropòleg que l'ha estudiada a fons.</p> <p>FRAGMENT 1</p> <p>L'editorial em coneixia a través d'un amic perquè van demanar una persona a qui interessessin aquests temes. I el meu amic va dir: "Home, jo conec aquest que és filòleg i és antropòleg". I l'editorial es va posar en contacte amb mi i va dir: "Escolta, tenim aquest llibre. Què et sembla?". I d'allò que sembla en principi que serà un compromís per ajudar les editorials i, fins i tot, el meu amic, va ser una sorpresa molt agradable.</p> <p>FRAGMENT 2</p> <p>És un d'aquests llibres que et cauen a les mans i que per la tapa dius: "Ui, ui, ui, què serà això?". Vaig començar a llegir i enganxat com si fos realment una novel·la de misteri.</p> <p>FRAGMENT 3</p> <p>Hi ha un altre punt que és més metafísic, més difícil d'explicar, potser. I és un tema que pot tocar Leatherdale, per això la seua investigació és un repte perquè és un repte en la metodologia que hi fa servir també. És explicar-te el Dràcula des d'un punt de vista metafísic en un món com ara en què el gruix de la gent no..., el món occidental, no té unes creences religioses fermes i aleshores tu presentes aquest personatge que té un peu en el món dels vius i un peu en el món del més enllà, que no coneixem, i això és un repte permanent a tothom que diu "jo no crec en res", però, en canvi, el Dràcula em fa por perquè està més enllà i, si se m'apareix, doncs, fa aquesta sensació de quines defenses tinc jo, que no crec en res davant d'un personatge que és de l'altre món i d'aquest. Això és un repte permanent, crec.</p> <p>FRAGMENT 4</p> <p>No és revolucionari perquè, per exemple, ja Bruno Bettelheim fa una anàlisi de les rondalles populars començant amb la Caputxeta Vermella i, fins i tot, els tres poquets i te'ls analitza d'aquesta manera aplicant els coneixements de... funció de... mental, d'anàlisi freudiana, a tots aquests personatges. Ell ho recull i fa el mateix i aleshores el que tens és l'opció d'espera. M'ho miro, ho estudio en calma i, com passa amb tota la gent intel·ligent que reflexiona i escriu coses... si hi estàs d'acord o no hi estàs d'acord seria una conclusió, potser, una mica al marge, però sempre hauràs de dir: és una persona informada, que enraona d'una</p>

	<p>manera intel·ligent per què està establint aquestes relacions. I no només això és un repte intel·lectual sinó que és una autèntica festa!</p> <p>FRAGMENT 5</p> <p>Absolutament. Per exemple, si penso en un concepte de Dràcula avui dia, tens aquestes persones que les descrius com a lladres de l'energia dels altres, no?, Com els amics tòxics: aquestes persones que tu notes al teu voltant i que t'estan xuclant l'energia. Això és perfectament constatable i molta gent dirà: "És veritat, a mi això em passa amb tal persona o amb tal altra". Si tu analitzes això en... d'alguna manera estàs revifant aquesta idea del dràcula que et xucla un per seguir vivint un altre. I el tema és interessant perquè, a més a més, hi ha evidència de..., per moltes persones diran: "No, no, els dràcules existeixen". I és evident, no els entraré en aquest punt... d'especular... d'entrar en el paranormal... I sempre és fascinant pel raonament.</p> <p>FRAGMENT 6</p> <p>És que està molt ben escrita i està plena d'aventures i és un llibre que permet la dissecció per parts. Està molt ben estructurada, penso. A més, està estructurada la malícia que el final, amb la mort del personatge de Dràcula, és una mort que no segueix les normes per matar un vampir, amb la qual cosa sempre podries fer la segona part.</p> <p><i>http://www.ivoox.com/realitat-sempre-supera-ficcio-dracula-audios-mp3_rf_9030407_1.html?autoplay=true (fragment adaptat)</i></p> <p>(45'' de silenci)</p> <p>Escolteu novament.</p> <p>(BEEP)</p>
<p>5.</p>	<p>Segona audició del segon exercici.</p> <p>(BEEP)</p> <p>Ara teniu un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>(1' de silenci)</p>
<p>6.</p>	<p>Mireu el tercer exercici. A continuació, escoltareu dues vegades un programa sobre economia. En acabar, disposareu d'un minut per a contestar o repassar les respostes.</p> <p>Abans d'escoltar l'audició, teniu un minut i mig per a llegir les preguntes.</p> <p>(+1'30'' silenci BEEP)</p> <p>Primera audició del tercer exercici.</p> <p>LOCUTOR 1: Hola, bona nit. Avui ens plantejem si el futur més immediat ens portarà la desaparició dels diners i, per tant, dels caixers i, fins i tot, de les targetes. Des del moment en què ho acabem fent tot des del mòbil. De moment sembla ciència-ficció perquè aquí els pagaments electrònics encara són només un 20% del total. Però, en aquest futur, també hi entren els grans gegants tecnològics com Google o Amazon que podrien entrar-hi per fer la competència directa als bancs.</p> <p>LOCUTOR 2: Els bancs que cobraven una comissió directament als usuaris que no són clients seus per treure diners del caixer automàtic ja no ho poden fer.</p>

L'anomenada guerra dels caixers es va acabar per decisió del govern espanyol que va prohibir aquesta mena de comissions. La guerra entre els bancs va durar uns 7 mesos des que CaixaBank va anunciar que cobraria 2 euros als clients d'altres entitats per cada operació que fessin en els seus caixers automàtics. La Caixa va justificar la decisió perquè inverteix molts diners en la xarxa de caixers automàtics que, amb més de 9.700 màquines, és la més gran d'Espanya i la segona d'Europa. Molts clients d'altres bancs la fan servir.

I és que la guerra dels caixers només ha estat la punta de l'iceberg dels canvis que hi està havent en el món dels mitjans de pagament. En els últims 7 anys, el nombre de caixers automàtics a Espanya s'ha reduït dels 61.000 i escaig que hi havia el 2008 als 50.000 actuals a causa del tancament de moltes oficines bancàries. També ha disminuït el nombre de targetes de pagament en circulació: dels gairebé 76 milions i mig que hi havia el 2008, als 68 milions en aquests moments. Són els efectes de la crisi que també s'han notat, per exemple, en el nombre de retirades en efectiu a través dels caixers automàtics. Si el 2008 es van fer més de mil milions d'operacions a tot Espanya, aquest any, amb prou feines, s'arribarà als 900 milions.

La multinacional alemanya G&D, al Prat de Llobregat, al Departament de Recerca i Desenvolupament un centenar de persones busquen noves solucions de pagament digital que serveixin per tot el món. La majoria de projectes consisteixen a convertir els telèfons mòbils en mitjans de pagament i substituir, a poc a poc, les targetes. Mentre l'imperi dels mòbils avança, G&D continua tenint la producció de targetes com a principal activitat. Aquí, al Prat, 300 persones treballen en la fabricació d'uns 50 milions de targetes cada any amb destí al mercat espanyol i a altres mercats d'Europa i del Mediterrani. El volum de fabricació de targetes de pagament es manté estable des de fa uns quants anys, però que no se'n facin més, no vol dir que el seu ús s'hagi estancat. Al contrari, a mesura que els usuaris s'hi han anat acostumant i les targetes han anat incorporant nous serveis i nous sistemes de seguretat, el seu ús s'ha continuat generalitzant en detriment de l'efectiu.

Tot i la crisi, a Espanya, el nombre de compres pagades amb targeta no ha parat d'augmentar. Si el 2008 es van fer a Espanya gairebé 2 milions de compres amb targeta, aquest any es preveu que se superaran els 2 milions i mig.

ENTREVISTAT 1: Probablement el nivell de volum de negoci que es faci amb paper moneda anirà abaixant en favor d'altres de noves tecnologies. I ja ho ha fet en favor de les targetes i continuarà abaixant. Però jo crec que conviurà amb nosaltres durant molts anys.

ENTREVISTAT 2: Depenent del país, tot apunta que la moneda en paper acabarà desapareixent. Per exemple, als països nòrdics, i l'exemple més clar és Dinamarca, hi estan treballant perquè el proper any ja deixen d'emetre la moneda amb paper. Allà la situació és diferent perquè el 80% dels pagaments es fan en format electrònic. Aquí, al nostre país, és lleugerament diferent perquè estem al voltant d'un 20% dels pagaments en format electrònic i aquí tenim una mica més de recorregut.

LOCUTOR 2: Tot i que sembli un invent recent, les targetes de pagament ja tenen 57 anys d'història. Sembla que hagin evolucionat poc, però no és així.

ENTREVISTAT 2: Les targetes de pagament tal com les coneixem van començar amb la banda magnètica. Després s'hi va incorporar, per temes de seguretat, el

	<p>xip. Un cop teníem la seguretat assegurada, doncs, hi vam incorporar el pagament Contactless que són unes ones que es duen en la targeta. Ara el següent pas que hem incorporat és... ehhhh, aquesta antena de les ones per pagar en Contactless que s'ha incorporat dintre del telèfon.</p> <p>LOCUTOR 2: Ho estan fent totes les entitats bancàries capdavanteres: introduir en el mercat noves solucions basades en les tecnologies sense contacte, o Contactless, que amplien les possibilitats de prescindir dels diners en metàl·lic.</p> <p>ENTREVISTAT 2: Avui en dia més del 16% dels pagaments es fan en format Contactless. La velocitat de transició l'anirem veient, però realment està agafant una embranzida important en aquests anys.</p> <p>LOCUTOR 2: El Poble Nou de Barcelona ha convertit molts magatzems antics en espais per la trobada i la innovació empresarial, com el Valkiria. Fa poc, 165 directius internacionals de diferents <i>fintechs</i>, empreses tecnològiques vinculades al negoci bancari, van participar en el Next Bank Barcelona per reflexionar-hi sobre el futur del sector.</p> <p>ENTREVISTAT 3: Podem portar noves solucions al mercat, nous serveis als usuaris, més seguretat, més comoditat, més estalvi... I crec que el marc legal..., aquests canvis seran els que permetran tota aquesta... el cercle virtuós.</p> <p>LOCUTOR 2: A l'edifici K2M, del parc de la Universitat Politècnica, a Barcelona, hi ha la seu de Dinube. Una empresa que tot just té 2 anys de vida i que impulsa un nou mitjà de pagament pel futur més immediat. Es basa en una aplicació per telèfons mòbils, d'ús gratuït, que funciona com una targeta de prepagament i es carrega des del compte corrent de l'usuari.</p> <p>ENTREVISTAT 3: No és necessària la targeta, perquè això no cal. I el que fem és enganxar directament en el compte bancari de l'usuari final i aleshores obrim l'univers.</p> <p>LOCUTOR 2: La solució d'aquesta <i>start-up</i> catalana planteja, de fet, una alternativa a les grans organitzacions de mitjans de pagament, que són molt poques i gairebé totes nord-americanes.</p> <p style="text-align: right;">http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/valor-afegit/valor-afegit-04112015/video/5562066/ (fragment adaptat)</p> <p>(45'' de silenci)</p> <p>Escolteu novament.</p> <p>(Beep)</p>
7.	<p>Segona audició del tercer exercici.</p> <p>Ara teniu un minut per a contestar o per a repassar les respostes.</p> <p>(+1' silenci)</p>
8.	<p>Açò és el final de la Prova per a la destresa de Comprensió Oral, nivell C1, curs 2015-2016.</p>

